

Villy Søvndals tale ved Folketingets åbning

Taler

Villy Søvndal
Medlem af Folketinget for
Socialistisk Folkeparti

Dato

7. oktober 2004

Sted

Folketinget

Man siger at en sandhed ikke kan siges for ofte.

Man siger også at en løgn ikke bliver rigtigere af, at blive gentaget.

Hele dagen i dag har alle verdens medier igen og igen vist det samme klip af våbeninspektøren Charles Duelfer der slår fast, at Irak ikke havde masseødelæggelsesvåben og ikke udgjorde en trussel mod hverken USA eller det øvrige Vesten.

Men vi vidste det jo godt.

Duelfer har gentaget en sandhed. Han har gentaget et budskab, hvis indhold var os kun alt for velkendt: Irak-krigens grundlag var ikke i orden!

Men en sandhed kan jo ikke gentages for ofte.

Men jeg ved, at det må være smertefuldt. Jeg er klar over at sandheden er ilde hørt - på taburetterne hernede foran mig - dér hvor Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre sidder.

Jeg ved det må være smertefuldt i ørerne på landets ministre, igen at blive præsenteret for sandheden. Det må være smertefuldt for udenrigsministeren. Og det må være smertefuldt for Statsministeren.

Irak havde ikke nogen masseødelæggelsesvåben. Det er ikke noget vi tror - det er noget vi ved!

Alligevel synes regeringen og regeringspartierne at de igen og igen må benægte fakta.

Igen og igen hævder de, at spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben ikke var den danske regerings motivation for at gå i krig. Men det er jo ikke rigtigt!

Det er usandt!

Af de 13 punkter der indgår i beslutningsgrundlaget, nemlig B118, handler de 12 om masseødelæggelsesvåben. Jo, jo. Kun et af dem eksplicit. Men de resterende 11 henviser til FN-resolutionerne der handlede om Iraks formodede masseødelæggelsesvåben. Man kan ikke henviser til resolutionerne uden at acceptere resolutionernes præmisser. Præmisserne var formodningen om masseødelæggelsesvåben. Ergo var regeringens argumentation naturligvis også baseret på spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben. Det er rent hykleri at nægte

det.

Det var da også derfor at Statsministeren på et pressemøde fortalte de danske journalister og den danske offentlighed at krigen i Irak var begyndt med ordene:

"med henblik på at afvæbne Saddam Hussein".

Det er jo ikke noget ligegyldigt citat. Er vi kommet til et punkt i dansk politik, hvor landets Statsminister - som jo ikke kun er statsminister for sine egne vælgere, men for hele nationen - i offentligheden giver udtryk for at Saddam Hussein udgjorde en trussel og at "raketter vil komme ind over vore byer" for så det næste øjeblik at gemme sig bag, ja, ikke bare juristeri - men sofisteri?

Er vi kommet dertil i dansk demokrati, at landets Statsminister bruger det samme pressemøde, hvor forklaringen helt eksplicit er "at afvæbne Saddam Hussein" til at afvise at gå på landsdækkende TV sammen med de øvrige partiledere og drøfte den danske krigsbeslutning?

Irak-krigen har kostet mere end 1000 unge amerikanske soldater livet. Mellem 13 og 17.000 civile irakere er blevet dræbt.

Dét mod som den enkelte soldat, herunder de 500 danske soldater, skal finde hver dag...

Dét mod, som et irakisk barn skal finde når bomberne sprænger...

Dét mod, som irakiske forældre skal finde for at gå ud for at købe ind eller følge deres børn i skole...

Dét mod overstiger langt Statsministerens!!!

For Statsministeren havde end ikke modet til at forsvare sin beslutning på TV. Og i denne fejhedens strategi blev han fulgt af partilederne fra Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

De ansvarlige ministre havde ikke modet til at forsvare deres beslutning, men de havde "modet" til at træffe beslutninger og legitimere mord, død og kaos flere tusinde kilometer borte.

Men fejhedens strategi var jo allerede lagt. For ikke engang under behandlingen af B118 havde Statsministeren modet til at vise sig på folketingets talerstol. Regeringen sender Danmark i krig på et grundlag der allerede dengang i februar 2003 fremstod højst tvivlsomt. Og Statsministeren forholdt sig tavs under hele debatten!

Og fejhedens strategi fortsatte i månederne efter. For da oppositionen krævede en uafhængig høring om krigen og dens grundlag, da nægtede regeringen. Og da den ikke længere kunne nægte, så lavede den en høring hvor statsministeren ikke kunne risikere at blive udspurgt eller konfronteret med det krigsgrundlag der dag for dag var smuldret. Og statsministeren kunne ikke risikere at blive

konfronteret med sine egen udsagn. Og så var fejhedens strategi blevet forlænget med en tavshedens strategi!

Dét så vi et eksempel på forleden dag, hvor Statsministeren ikke fandt anledning til at svare Informations journalist på 7 spørgsmål om Irak-krigens perspektiver.

Syv spørgsmål!

7 spørgsmål om, hvad vi kan vente os og hvad vi bør gøre ved det kaos der hersker i Irak. Men Statsministeren havde ikke tid.

Radioavisen kaldte for et par uger siden Irak for "et slagtehus".

Ritzau kaldte forleden Irak-situationen for en "sump".

Hyppigere og hyppigere sammenlignes situationen i Irak med Vietnam-krigen.

Syv spørgsmål - og Statsministeren havde ikke tid til at svare.

Statsministeren har i hele det her forløb, systematisk undgået alle de situationer, hvor han ikke var absolut tvunget til at forholde sig til Irak-spørgsmålet.

Kun når Statsministeren har været tvunget i Folketingssalen og ikke har kunnet undslå sig på grund af Folketingets forretningsorden, har Statsministeren modvilligt, aggressivt eller affejende besvaret spørgsmål om Irak.

Det må være vanskeligt for en regeringsleder at have taget så afgørende fejl i alle væsentlige forhold omkring så væsentlig en beslutning.

Det må være vanskeligt at skulle se vennerne Georg W. Bush og Tony Blair krympe sig. Det må have været vanskeligt at se den amerikanske præsident Bush og folkene omkring ham, blive mere og mere rådvilde, når de skulle forklare krigen. Det må være vanskeligt ikke engang at kunne hive et resultat op ad hatten, i form af et befriet og demokratisk Irak, og sige: Målet helliger midlet. Ikke engang dét har man. Fogh, Bush og Blair - I har vildledt jeres befolkninger. I har sat noget i gang som ikke kan styres. I har bragt en hel region til et punkt, hvor ingen løsninger længere kan siges at være gode. I har erstattet statsterror med terror. I har erstattet folkeretten med jungleloven. I har prædikeret demokrati og fred - men det i sendte var napalm, tortur og mord. I har skabt kaos og had.

Der var ingen masseødelæggelsesvåben.

Der var ingen forbindelse til international terror, endsige til Al-Qaeda.

Der var ingen forbindelse mellem Irak og terrorhandlingerne 11. september 2001.

Der var ingen køb af uran.

Det som koalitionen til gengæld leverede var brug af klyngebomber.

Det var brug af napalm.

Det var brug af tortur og ydmygelser i de irakiske fængsler.

Det var tusindvis af dræbte civile.

Krigen i Irak var i strid med folkeretten.

Danmark fulgte ikke "FN-sporet"

Krigsbeslutningen var ikke "forankret i FN" - sådan som den danske Statsminister og Udenrigsminister i månedsvis forkyndte

Krigen var ulovlig!

Krigen var ulovlig!

Irak-krigen har åbnet en Pandoras æske af kaos. Det er ikke noget vi tror - det er noget vi ved!

FN's generalsekretær Kofi Annan bekræftede det forleden. Kofi Annan tog bladet fra munden og sagde dét som vi alle vidste. Krigen var ulovlig. Og han tilføjede, at den der vil udbrede demokrati, må selv underkaste sig demokrati. Og den som vil prædike legitimitet må underkaste sig legitime virkemidler.

Fejhedens og tavshedens strategi er blevet Statsministerens adelsmærke - villigt sekunderet af en journaliststand som affinder sig med ikke-svarene og omskrivningerne. Danmark på have den vestlige verdens mest dovne og mest ukritiske presse. Det har givet denne regering mulighed for at fastholde sin fejhedens og tavshedens strategi.

Men er det det danske folkestyre værdigt? Er det niveauet for regeringsmagt i Danmark? Er det den demokratiforståelse som regeringen ville gøre til eksportvare gennem krig?

Er det værdigt.. er det legitimt, at ville tie sandheden ihjel? Regeringen har mange grunde til at gå af. Irak-krigens mange fordrejelser, manipulationer, eufemismer, løgne og fortielser er kronjuvelen i denne regerings moralske forfald.

Kilde

folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Politisk tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/irak>